

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:

34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - tel. 3177

PODUREDNIŠTVO:

34135 Trst, Vicolo delle Rose, 7 - tel. 414646

Polletna naročnina L. 1.750

Letna naročnina L. 3.500

Letna inozemstvo L. 4.500

Poštno čekovni račun: štev. 24/12410

Leto XXIV. - Stev. 10 (1192)

Gorica - četrtek, 9. marca 1972 - Trst

Posamezna številka L 80

Smisel postnega časa

V tedniku »Nedelja«, ki je cerkveni list krške škofije v Celovcu za slovenske vernike, je bila nedavno objavljena velika slika, na kateri vidimo moža ob polni mizi, ki z vidnim zadovoljstvom obira precejšen kos pečenke. »No, to je prav slika za postni čas,« sem si mislil. A nad sliko beremo pod naslovom »V postu smo naslednje vrstice: »Oznanjeno je bilo pri farni maši že na pustno nedeljo 13. februarja, da začnemo s pepelnico sredo štiridesedanski post. Pri tem so duhovniki opozorili vernike, da smo na pepelnico in na veliki petek dolžni držati strogi post; ponekod so prebrali celotno postno postavo. Sicer pa naj v tem času še posebno pomnožimo dela ljubezni do Boga in bližnjega.«

»Ko bi videl v srca vernikov, ki so slišali to oznanilo — pravi nadalje list —, bi bil priča, kako različen odmev je bil v dušah navzočih. Verjetno bi se mi nudila sledeča slika: Starejši ljudje so večji del takole mislili: Nekoč je bil post zares resna zadeva. Mati so na pustni tork zvečer skrbno odstranili iz kuhinje vse, kar bi dišalo po mesu, katerega nismo videli na mizi skozi ves postni čas. O "mavzni" (malici) še sanjali nismo, v jedi pa niti začimbe ni bilo. Danes pa so vse spremenili. Saj skoraj nobenega posta ni več. Pa še tega ne držijo. Mi se homo še držali starega.«

Tednik Nedelja še nadaljuje: »Mladina se v splošnem vprašuje, zakaj pa še post? To je vendar sama formalnost, nekaj zgolj zunanega. Če hoče kdo ostati po telesu vitez, za to imamo šport ali "terapijo za shujšanje". O kakšni odgovodi, zatajevanju, žrtvi pa v času splošne sproščenosti in svobode govoriti ni moderno, je zastarelo, starokopitno. Toda, pardon! Krivico bi delali mladini, če bi mislili, da je vsa takšna. Na televiziji so kazali pred kratkim, da je celo v Ameriki mnogo mladih, ki jemljejo post zelo resno.«

KAJ PA MI PRAVIMO?

Vsakomur je jasno, da si postnega časa ne moremo tako urediti, kakor so to delali naši predniki. S samim postom je danes kriz. Lahko stare čase objokujemo in občudujemo naše prednike, kako so resno in trezno vzeli na svoje rame vse križce in odgovodi, ki jih je tedaj nalagala postna postava.

A tako ne gre več. Zakaj ne? Je morda naša vera manj trdna, manj živa? Krivični bi bili, če bi to nunenje posplošili. Se veliko je ljudi, ki jemljejo resno svoje krščansko življenje; njihova vera je trdna in živa, a se ne znajdejo v novih razmerah in potrebah časa. Iščejo kaj novega, da bi s tem novim, sodobnim, pogumno izpričevali v svojem življenju vdanost Bogu in bližnjemu z ljubeznijo in žrtvijo. Niso proti postu in odgovodi, a zdi se jim, da je to premalo. Ne vidijo v vsem tem pravega smisla in pomena.

Veliko je tudi ljudi, ki nimajo vere ali jo komaj iščejo. Vsi ti morejo še manj razumeti pravi smisel posta in vsega postnega časa. To je tistega časa, ki naj bi usmeril množice vernikov v premišljevanje skrivnosti odrešenja in v pripravo na ponovno veselje velike noči. Kaj naj torej rečemo o tem, ki je vedno novo v Cerkvii pa staro kakor sam evangelij? V odgovor na to vprašanje hočem navesti kratak odstavek iz knjige »Lepo je biti mlad«. Pisatelj Franc Sodja takole pravi:

POTREBEN JE POSLUH ZA SOČLOVEKA

Leta dolgo poslušamo iz evangelija stavek: Ljubi svojega bližnjega. Vemo, da je zapisano tudi: Karkoli ste storili enemu mojih najmanjših, ste meni storili... A vendar! Zakaj nismo zmogni teh besed prevesti v življenje? Pa svet potrebuje predvsem teh pričevalcev. Kaj so res le posamezniki obdarovani s karizmo ljubezni? Je res možno, da je na nekaj tisoč komaj eden? Kaj nismo vsi poklicani?

Problem je v meni, tebi. Ali sva zmožna iz sebe, iz začaranega kroga svoje sebičnosti, ali sva zmožna iti iz zank svojih malih skrbi in misliti na sočloveka? Na koga? Na tovariša ob sebi, morda na svojega brata, pa na neznanega siromaka, ki ga srečaš, in na otroke v misijonih, ki so lačni kruha in Kristusa. Mi smo presiti obojega, zato tega ne cenimo in nas ne žge notranji ogenj, da bi zemske in duhovne dari posredovali drugim.

Ko bi si utrgal četrt ure in enkrat zares obmolnil sam samcat pred neskončnim Bogom — v popolni tišini! Morda bi takrat zasluhlil: da, tud jaz imam karizmo ljubezni in sem poklican, a me duši moj »jaz«, moja samozavest, moj napuh, strah pred odgovornostjo, moja sebičnost.

Sebičnost in ljubezen se izključujeta. Ljubezen ni samo simpatija, ni samo sanjavo, ni samo naravno nagnjenje. Evangeljska ljubezen terja odgovod sebi. Biti mora dejavna. Do dejanj pa človek ne pride, če je brez poslušanja za sočloveka, če ni zmožen darovati sebe, svoj čas in svojo lastnino za človeka v potrebi. Zgodba o usmiljenem Samaritanu se ponavlja dan na dan. V modernem življenju dobiva drugačne oblike, a je včasih toliko bolj kruta.

Vprašanje je čisto moje osebno! Ali hočem biti človek, ki bo dan na dan za cenno lastne žrtve skušal pričati Kristusovo ljubezen? Če nočem, nisem krščanska osebnost. Pričati pa ne pomeni sanjariti, opevati, govoriti, ampak iz sebe jemati in drugim dajati. Le v tem je umiranje sebičnosti.

POSTNI ČAS JE SE VEDNO SODOBEN

Kdor je z odkritim srcem prisluhnil vsem tem besedam, ne more reči, da postni čas danes nima nobenega smisla. Pa še kakšnega ima! Biti pričevalec božje ljubezni, dan na dan, to naj bo naša skrb v tem postnem času, v tem času priprave na Kristusovo in našo veliko noč. Ne bo šlo brez žrtve, brez odgovodi, to je res. Čemu smo pa kristjani, čemu si štejemo v čast, da smo božji otroci, božji prijatelji?

Postni čas nas vabi k pokori in pravemu spreobrnjenju. In prva in najvažnejša pokora je, da se človek iskreno spreobrne, to je spremeni svoje mišljenje, se namreč odvrne od greha in začne živeti po božji volji. Prva in najvažnejša pokora je torej kesanje nad storjenimi grehi, brez katerega ni odpuščanja. Bodimo odkriti, priznamo svoje grehe in poboljšajmo se.

Ne varajmo se z izgovorom, da nimamo grehov, da nismo grešniki. Vsi smo dolžniki pred Bogom in pred svojimi brati, posebno še pred brati v veri. Naše spokorno mišljenje naj torej spremlja iskrena ponižnost, ki naj bo združena s trdnim zaupanjem v neskončno božje usmiljenje.

Človek najlaže vrši pokoro s tem, da dobro in vztrajno opravlja svoje stanovske dolžnosti, potrpežljivo prenaša težave, ki spremljajo vsakdanje delo in se ne vdaja malodušnosti, kaj bo prinesla bodočnost. Tistim pa, ki jih je obiskala bolezen ali so prišli v revščino ali stisko, tistim, ki so zaradi visokih let onemogli ali so zapostavljeni ali prezirani, naj jim boj s trpljenjem pomaga k srečanju s trpečim Kristusom.

Vse to ni lahko, boste rekli. Le zakaj smo pa potem kristjani? Mar ne molimo pri sv. maši v postnem času: Svojim vernim naročaš, naj vsako leto z očiščenimi srci radostno pričakujejo velikonočne skrivnosti. Z večjo vnamo naj se posvečajo molitvi in delom ljubezni do bližnjega. Prejemajo naj skrivnosti novega življenja in dosežejo polnost božjega posnoljenja.

Pri pepeljenju na pepelnico sredo nam je duhovnik rekel: Spreobrne se in veruj evangeliju. Zato še kratko priporočilo: Vzemimo radi v roke sveto pismo in berimo ga z veseljem. Le tako bomo spoznali božjo besedo, bomo spoznali evangelij, Kristusovo veselo oznanilo, in se zanj zavzeli in ogreli.

Dr. LOJZE SKERL

Pričel se je volilni boj v Italiji

Volilni boj se je uradno pričel v sredo 8. marca, ko je po televiziji spregovoril notranji minister Rumor in se dotaknil tehničnih vprašanj, ki so povezana z volitvami 7. in 8. maja. Obenem je Rumor poslal vsem prefektom okrožnico, v kateri jih poziva, naj storijo vse potrebno, da se bodo prihodnje volitve lahko vršile ob polnem spoštovanju svobode in ob doslednem izvajanju obstoječih zakonov.

Italijanska televizija bo kasneje oddajala debate v dvoje, pri katerih bosta vedno sodelovala po dva predstavnika strank. 4. maja bo po televiziji govoril ministrski predsednik Andreotti, 5. maja pa bodo prečitali volilne pozive generalni tajniki vseh strank.

Volilnega boja se bo udeležilo 82 strank, stranic in skupin. To liko je namreč volilnih znakov, ki so jih zastopniki strank vložili pri posebnem uradu na notranjem ministrstvu. Rok za predložitev znakov je potekel v ponedeljek 6. marca popoldne. Vložila ga je tudi Slovenska skupnost kot poročamo na drugem mestu.

Od 13. do 22. marca bodo stranke lahko predložile svoje kandidatne liste. Jasno je, da bodo to storile le bolj močne in dobro organizirane, saj je treba zbrati določeno število podpisov v poslanskih volilnih okrožjih.

Vse volilne stranke imajo svoje težave, ki jim otežkočujejo sestavo volilnih list. Tako ima Krščanska demokracija na svoji desnici opraviti s poslancem Greggijem, ki je že čisto fašistično nadržan. Na skrajni levici KD je pa Labor že pred časom ustanovil Delavsko politično gibanje, ki sedaj napada demokrščansko vodstvo, češ da je sprejelo pomoč fašistov ob volitvah novega državnega predsednika.

Razklani so tudi Saragatovi socialdemokrati. Dosedanji glavni tajnik Ferri je bil potisnjen v manjšino. V socialistični stranki proletarske enotnosti se je skupina senatorja Menichellija sklenila pridružiti socialistom. Pa tudi komunistična stranka ni brez oporečnikov. Skupina »Il Manifesto« je namreč sklenila, da predloži lastne kandidatne liste. Bilo je tudi govora o tem, da bi postavili kandidaturu anarhista Valpreda, ki je glavni oboževanec na procesu zaradi atentatov v Milanu in Rimu.

Kljub temu pa, da je poslanska zbornica razpuščena, se je morala pretekli tork posebej sestati, da odobri finančni proračun za leto

1972. Parlament bi ga moral odobriti do 31. decembra lani, pa tega ni storil, ker so ga pri tem ovirale volitve za državnega predsednika. To bo torej zadnje zakonodajno dejanje razpuščenega parlamenta, ki je pokazal vse hi-be italijanske demokracije.

SLOVENSKI ZNAK ZA PARLAMENTARNE VOLITVE

V soboto 4. marca je Slovenska skupnost vložila na notranjem ministrstvu v Rimu svoj volilni znak z lipovo vejico ter napisom »Unione Slovena - Slovenska skupnost«, kar je po zakonu predpogoj za nastop na volitvah za poslansko zbornico. Obenem si je zagotovila pravico do vložitve svojih list v okrožju XI (Videm - Gorica - Pordenone - Belluno) ter XXXII (Trst).

Za volitve v senat ter vložitev list s svojimi kandidati strankam ni treba polagati nobenih znakov ter rok še ni zapadel. Kandidatne liste pa bodo morale stranke predložiti v času od 13. do 23. marca.

Verska pestrost Jugoslavije

Jugoslavija je že sama po sebi zanimiva država kot skupnost več narodov in raznih narodnosti. Pestra, burna in tragična je njena zgodovina. In to od predzgodovinskih časov. Tukaj so se križale važne ceste: strateške in trovske. Tukaj so se v vseh smereh prelivale množice narodov, včasih protovoljno, včasih prisiljeno. Zato je na tem področju veliko raznih jezikov, različnih mentalitet in kultur.

Najbolj zanimiva je v tem pogledu Vojvodina (avtonomna pokrajina v republiki Srbiji z glavnim mestom Novi Sad). Obsega najbolj bogata ravninska polja Bačke, Banata in Srema. Na tem teritoriju živi okrog dva milijona ljudi, ki pripadajo — po uradnih podatkih — dvajsetim narodnostim in 27 verskim skupnostim. Od narodov so najbolj številni Srbi, potem Madžari, Hrvati, Romuni, Čehi, Slovaki, Ukrajinci, Rusini, Nemci, Romi (cigani).

Ze Avstrija je ob koncu 18. stoletja naseljevala pripadnike vseh mogočih evropskih narodov, ko je te kraje osvobodila od Turkov in ko je tamkaj bilo vse prazno in neobdelano. Po zadnji vojni je prišlo veliko novih doselencev iz raznih pasivnih krajev Jugoslavije na posestva izgnanih ali izseljenih Nemcev.

Od ver je po številu najmočnejša srbska pravoslavna, za njo pa katoliška (rimskega in vzhodnega, bizantinskega obreda). Srbska pravoslavna Cerkev ima na tem ozemlju 247 cerkva, 13 samostanov (manastirjev), 240 duhovnikov ter 50 redovnic in

Takoj po razpisu parlamentarnih volitev je stalni svet konference italijanskih škofov objavil dokument, ki zelo jasno posega v sedanje gospodarsko-družbene razmere v Italiji.

Škofje z zaskrbljenostjo ugotavljajo, da se po vsej državi širi nemir. Ljudje postajajo nezaupni do oblasti in ustanov. Gospodarski napredek je ogrožen, saj je negotovost zaposlovanja vedno večja. To povzroča skoraj obupno reakcijo nižjih slojev, ki se jih polasča skušnjava, da bi si z nasiljem zagotovili svoje pravice. Vzemerljivo naraščajo tudi zločini, ki ogrožajo pravice in varnost državljanov. Obstoj in zdravje družin sta ogrožena zaradi razporoke. Gospodarski in politični škandali so postali nekaj vsakdanjega. Pri tem nosijo odgovornost predvsem nosilci oblasti in vodilni sloji. Nujno je zato potrebno, da se družba moralno obnovi, zagotovi svoboda in socialni napredek, človeški osebnosti pa da večji poudarek.

Škofje upajo, da se bodo katoličani udeležili volitev složno in premišljeno in da bodo enotno glasovali. S tem bodo zagotovili svobodo, ki je nujen pogoj za vsak napredek, za pravičnost, bratstvo in mir.

redovnikov (kaludžerice in kaludžeri, monahinje in monahi). Pravoslavno bogoslovje je (še iz avstrijskih časov) v Srenskih Karlovcih, kjer je bil za časa Avstrije sedež avtokralnega metropolita, včasih tudi patriarha.

Katoličani imajo na istem prostoru 225 cerkva, 190 duhovnikov ter okrog 400 redovnic. V Vojvodini je škofija Subotica, apostolska administratura Banat (sedaj z lastnim škofom). Srem pripada škofiji Djakovo, katere sedež pa se nahaja v republiki Hrvaški.

Odlično so organizirani kalvinci, pa tudi protestanti ne zaostajajo mnogo. Pač pa so se, zlasti po zadnji vojni, razmnožile razne adventistične sekte pod najrazličnejšimi imeni, ki nimajo sicer veliko članov, a so zelo agilni. Razpolagajo z ogromnim propagandnim materialom in fanatično gorečnostjo. Vse to seveda še bolj razbija krščanske vrste ter notranje slabi krščanstvo. Pri njih seveda ni govora o kakem ekumenizmu, razen v kolikor zahtevajo, da se jim priznajo vse pravice enakopravnosti — in svobodne agitacije.

Nenavadna nepravilnost pa je, da je glavno mesto Beograd v cerkveno upravnem pogledu razdeljen med tri škofije: beograjska nadškofija, škofija Djakovo in apostolsko administraturu Banat. Po koncilskih navodilih in željah naj bi se meje župnij in škofij prilagodile političnim mejam in pastoralnim potrebam. V teoriji so vsi za to. A ko je treba nekaj odstopiti od »svojege«, takrat so pozabljeni vsa načela. Kako nesmiselno in nepraktično je (pravoslavni in ateisti, pa tudi oblasti se zaradi tega pohujšujejo in zgražajo!), da spada npr. Novi Beograd pod škofijo Djakovo, a ima nadškofijo Beograd pred nosom!

Beograjska nadškofija je bila osnovana na podlagi srbskega konkordata iz leta 1914, a priklicana v življenje šele leta 1924. Nima niti ene katoliške vasi. Vsi verniki so doseljenci — in nestalni. Med Srbi je število katoličanov neznatno. En Srb je katoliški duhovnik, pa še ta je sedaj v Franciji. Zato bi bilo nujno, da dobi nadškofija nekaj katoliškega zaledja, kako katoliško župnijo s stalnimi verniki, a to bi bilo mogoče samo v Sremu. Drugim (djakovski škofiji) se to ne bi niti najmanj poznalo, a beograjski nadškofiji bi to bila velika moralna pomoč. Seveda bo potrebno še veliko časa, žrtev in molitve, da postanemo katoličani po duhu in ne samo po imenu!

Msgr. Alojzij Turk, Beograd

Slovenska skupnost o bližnjih volitvah

Izvršni odbor Slovenske skupnosti, ki se je sestel na redni seji v sredo 1. marca 1972, je sklenil navezati takojšnje stike z vsemi slovenskimi političnimi organizacijami v deželi z namenom, da bi vse te organizacije zavzele enotno stališče, kar zadeva pravkar razpisane državnozbornske volitve. Izvršni odbor je izrazil prepričanje, da zahteva sedanji kočljivi notranji politični položaj v državi največjo preudarnost, ker bi vsak napačen in nepremišljen korak utegnil tudi usodno ošibiti in ohromiti vse napore, ki so bili zlasti v zadnjem času storjeni za rešitev odprtih vprašanj slovenske narodnostne skupnosti v Italiji. Slovenska skupnost je namreč prepričana, da bi vsak odklon od demokratične metode, ki je bila uzakonjena z republikansko ustavo in je sad odporniškega gibanja, pomenil veliko nevarnost

za obstoj in razvoj slovenske manjšine.

Na seji izvršnega odbora je deželni svetovalec Slovenske skupnosti dr. Stoka sporočil, da je vložil na deželni odbor resolucijo, v kateri zahteva, naj posreduje za čimprejšnji razpis volitev v kmečko bolnišnico blagajno za tržaško pokrajino, s čimer naj bi se končala dosedanja več kot desetletna komisaraska uprava. Slovenski svetovalec je obenem zahteval, naj deželni odbor pojasni vzroke, zaradi katerih so bile že napovedane volitve odložene.

Izvršni odbor Slovenske skupnosti je tudi potrdil stališče, ki ga je dr. Stoka zavzel v deželnem svetu, ko je ta že tretjič izglasoval zakon o ustanovitvi posebnega seznama kmetovalcev. Odbor je namreč prepričan, da gre za pomembno pridobitev kmečkega prebivalstva, ki bo tako lahko učinkoviteje branilo svoje interese.

Deset let Katoliškega doma

25. februarja je minilo deset let, ko je goriški nadškof msgr. Ambrosi blagoslovil novi »Katoliški dom« v Gorici in ga izročil namenu, za katerega je bil zgrajen.

Deset let v življenju človeka ne pomeni dosti, zlasti če je še mladoleten, a deset let obstoja ustanove kot je »Katoliški dom« pa gotovo pomeni mnogo, zlasti ker je dom goriških Slovencev v polni meri potrdil upe, ki so ga vanj pobudniki položili. Nad 250 različnih prireditev kulturnega značaja ob udeležbi 70.000 ljudi v teku desetih let je bogata duhovna zetev.

Odbor Katoliškega doma si je proslavo tega jubileja zamislil tako, da je dopoldne priredil svečano akademijo, na katero je povabil predstavnike cerkvenih, civilnih in šolskih oblasti, popoldne pa je v zvezi z jubilejem nastopil svetovnoznani »Slovenski oktet« ob prepolni dvorani.

Dopoldanske prireditve so se med drugimi udeležili dr. Rudolf Klince kot zastopnik goriškega nadškofa, nadškofov vikar iz Trsta dr. Lojze Skerl, deželni svetovalec dr. Drago Štoka, pokrajinska svetovalka Marija Ferletičeva, občinski svetovalec dr. Slavko Bratina, števerjanski župan Slavko Klanjšček, devinsko-nabrežinski župan dr. D. Legiša, zastopnik Slovenske prosvete iz Trsta prof. Marij Maver, dr. Boris Sancin od radia Trst A, skladatelj prof. Ubald Vrabec, prof. Josip Tavčar od Slovenskega gledališča v Trstu, režiser Jože Babič iz Nove Gorice, dr. Filip Warasch, ki je zastopal Narodni svet koroških Slovencev in Krščansko kulturno zvezo v Celovcu, šolski nadzornik Leban, ki je zastopal šolskega skrbnika Martuščellija (ki pa je popoldne prisostvoval koncertu), ravnateljica slovenske nižje srednje šole v Gorici Rožica Simčič Lojkova. Od italijanskih gostov naj omenimo deželne svetovalca Cocianija, goriška občinska odbornika Moiseja in Agatija, predstavnika goriške Krščanske demokracije dr. Ciana, deželni odbornik Nereo Stopper je pa poslal pozdravno brzojavko.

Prireditve je odprl mešani zbor »Lojze Bratuž«, ki je pod vodstvom prof. Stanka Jerjicia zapel tri pesmi (Super flumina Babylonis, Jutranja pesem in Kaj pa ti fantič). Slavnostni govor je imel predsednik odbora za Katoliški dom dr. Martin Kranner, ki je podal kratko zgodovino Doma, pokazal njegov pomen za našo skupnost in zlasti za mladino ter izrekel toplo priznanje dvema neutrudnima delavcema v odboru za Dom: tajniku dr. Kazimirju Humarju in upravniku Cirilu Koršiču. Na koncu je podal kratek povzetek v italijanščini. Omenil je programatične besede nekdanjega goriškega prefekta Nitrija ob blagoslovitvi Doma ter podčrtal, da so zgradili Katoliški dom goriški Slovenci ob pomoči slovenskih rojakov iz zdomstva, zlasti v ZDA brez kake uradne podpore. Sele zadnje čase sta začeli dežela in goriška občina pomagati s svojimi prispevki, kar je vsekakor razveseljivo dejstvo.

Po tem govoru je nastopil moški zbor

»Mirko Filej« pod vodstvom Zdravka Klanjščka tudi s tremi pesmimi (Tam, kjer pisana so polja, Večerni ave in Zdravljica), nakar je sledila zakuska v spodnjih prostorih Doma.

Popoldne se je pričela dvorana polniti že eno uro pred začetkom koncerta. Poleg dopoldanskih gostov je prireditve počastil tudi jugoslovanski generalni konzul v Trstu Boris Trampuž. Sedežev je hitro zmanjkalo, čeprav jih je 432. Premnogi so morali koncertu prisostvovati stojé. Nekdo je s tem v zvezi dejal: »Tudi če bi moral slediti koncertu na kolenih, bi to rad storil, tako čudovito je bilo petje nastopajočih.«

Zbor je v polni meri opravičil svoj mednarodni sloves, ki ga uživa. Odpel je 22 pesmi, ki so bile na sporedu, za zaključek pa dodal še tri. Najbolj je užgala zadnja »Sem Rib'nčan Urban«. Z gromkim ploskanjem je občinstvo odlične pevce pospremlilo z odra, gdč. Verena Koršičeva pa jim je poklonila košaro rdečih nageljnov. Odbor je nato pevce povabil na večerjo v gostilno »Pri Tildi« na Oslavju, kjer so pevci pred odhodom zapeli še »Kalinko«.

Vsi, ki so se koncerta udeležili, so bili odboru Doma hvaležni, da jim je pripravil tako velik umetniški užitek. V spomin pa so dobili tudi lično spominsko brošuro »Deset let Katoliškega doma v Gorici 1962-1972«. Naj bi jih spominjala, da Katoliški dom tudi vnaprej potrebuje njihove podpore, kajti poslanstvo, ki ga med nami vrši, zahteva zavzetost celokupne slovenske skupnosti na Goriškem.

Jože Jk.

Pomen vesti za človeka

V sredo 1. marca je v okviru predavanj, ki jih je pripravil SKAD, govoril v mali dvorani Katoliškega doma Jože Rajhman, profesor za duhovno bogoslovje v Mariboru. Za predmet predavanja si je izbral problem vesti.

Danes se mnogo govori o svobodi vesti in tudi zadnji vatikanski cerkveni zbor je to svobodo zelo poudaril. Človekovega dostojanstva brez svobode vesti si sploh ne moremo misliti.

Predavatelj je našel nekaj razlogov, zakaj so koncilski očetje tako podčrtali pomen vesti. Prvi je samozavest današnjega človeka. Odklanja slepo pokorščino, ker je človeka nevedna. Drugi razlog je bolj komplicirano duševno življenje človeka, tretji nove strukture okolja, v katerih človek živi, četrti pa želja po soodločanju in s tem po soodgovornosti. Zato ni poudarjanje vesti nikaka »moda« današnjega časa.

»Katoliški glas« v vsako slovensko družino!

Slovenski oktet v Gorici

Preteklo nedeljo so v Gorici slovesno praznovali desetletnico odprtja Katoliškega doma. Se posebej je ta pomembni jubilej podčrtalo gostovanje danes že svetovno znanega Slovenskega okteta. Ta naš pevski ansambel, na katerega smo ponosni vsi Slovenci, je bil tudi prvi ansambel iz matične države, ki je leta 1964 imel svoj koncert v goriškem Katoliškem domu. V njem sodelujejo danes tenoristi Danilo Čadež, Jože Kores, Božo Grošelj in Peter Ambrož, baritonista Andrej Strukelj in Tone Kozlevčar ter basista Marjan Stefančič in Peter Care. Proslava desetletnice in umetniški ugled Slovenskega okteta sta privabila v dvorano Katoliškega doma veliko množico poslušalcev, ki so z velikim zanimanjem in občudovanjem sledili izvajanjem odličnih pevcov.

Oktet je za to priložnost pripravil zelo zahteven in obširen program, ki je obsegal 22 pesmi najrazličnejšega značaja. Spored bi lahko razdelili v štiri skupine: v začetku nekaj renesančnih pesmi, nato skupina slovenskih in slovanskih umetnih pesmi, v drugem delu pa najprej vrsta slovenskih ljudskih pesmi, v zadnjem delu nekaj narodnih pesmi drugih narodnosti. Poročilo bi bilo predolgo, če bi se hotel spuščati v analizo posameznih pesmi, saj so ti naši mojstri-pevci vse skladbe izvajali z do potankosti izdelano dikcijo, agogiko in dinamiko. Skoro vsi člani okteta so svojo visoko pevsko-tehnično kulturo še bolj nazorno prikazali v celih vrsti solističnih partov pri ljudskih pesmih.

Naj tu omenimo le Gallusovo čudovito zgrajeno »Planxit David filium suum« za dvojni zbor. Z njo so nam oktetovci nudili v miniaturo naravnost simfonično barvitost in plastičnost. S svojo odlično izvedbo so nam prikazali mojstrstvo, s katerim je Gallus obravnaval zborovski stavek, mojstrstvo, ki ga ni preselil noben kasnejši ustvarjalec. Naj tu še omenimo perfektno artikulacijo in mestoma dramatično izvajanje ambiciozne Gerbičeve »Rožmarin«, v harmonskem in intonacijskem pogledu zelo zahtevno Ravnikovo »Kam si šla«, Srebotnjakovo »Kraško vas« in Simonitijev »Pesem galeb«. Izmed lepe vrste slovenskih narodnih pesmi hočem omeniti le zelo posrečeno priredbo Valensa Voduška, umetniškega vodje Slovenskega okteta (ki pa žal ni bil prisoten): beneške ljudske »Da hōra ta Caninova«. V obdelavi te pesmi je prireditelj obravnaval ljudsko izročilo s tako vernostjo in obenem umetniško zrelostjo, da si boljše prireditve skoro ni mogoče predstavljati. Med drugimi zanimivostmi smo slišali tudi eno japonsko pesem, ki se je je oktet naučil ob svojem nedavnem gostovanju na Japonskem.

Viharnemu odobravanju poslušalstva, ki pevcev skoroda ni pustilo z odra, se je oktet zahvalil z dodatkom še treh pesmi koroške narodne, Vrabčeve priredbe »Bratci vesel« in na koncu še znamenito Maroltovo »Ribniško«, ki je učinkovito zaključila koncert.

Ubald Vrabec

Naš »križev pot«

Naši ljudje radi molijo »križev pot«. A križev pot ne sme biti duhovna vaja za nežne duše, ki visijo v preteklosti. Pravi križev pot še ni končan. Enega je pred dva tisoč leti po jeruzalemskih ulicah prehodil Jezus Kristus. Danes pa po boleči poti potuje vs človeštvo — udje Jezusa Kristusa.

Križev pot gre čez razbičano človeško telo pa tudi skozi njegovo razdeljeno srce, skozi njegovo razklano bit. Gre skozi ločene zakonske pare, skozi razdeljene družine. Gre skozi delo in organizacijo ali dezorganizacijo dela, ki človeka dela sužnja; gre skozi vrste brezposelnih, skozi premajhne šole, umazana stanovanja, bolnišnice, zapore itd. Križev pot gre nič kolikokrat po nerazvitih deželah, po bojiščih, po govahih naseljih. Gre povsod, kjer je trpljenje, pa naj bo še tako neznančno. Dosega človeka povsod; zaradi njega trepeta vse telo človeštva.

Križ kraljuje nad svetom in časom kot je nekoč nad Jeruzalemom. Ker greh obstaja in se v času po malem nadaljuje, tudi odrešenje nenehno deluje. Ta velikonočna skrivnost, ta skrivnost nepretrgane ljubezni bo trajala tako dolgo kot človeška zgodovina.

★

Slovenska Vincencijeva konferenca v Trstu obvešča vse članice, da bo kratka velikonočna duhovna obnova s sv. mašo dne 16. marca ob 16.30 v kapeli Marijinega doma v ulici Risorta 3 v Trstu. Vljudno vabimo tudi druge vernike, zlasti one, ki bi radi prisostvovali sv. maši v spomin pok. predsednice S.V.K. pri Sv. Vincencu v Trstu Antonije Vodičar.

Nato je prof. Rajhman razložil pojem vesti. Ne dá se definirati v enem samem stavku. Včasih so jo označevali kot božji glas v človeku. Pa je dejansko vest človeški organ, ki s spoznavno sposobnostjo in z zavestjo, da je človek svoboden, ustvarja pojem dobrega in ga usmerja k dobremu. Za kristjana je vest tudi Kristusov organ, Kristusov glas, ki v dušo prinaša Kristusa. Vest ni v zadnjih vzkrokih samo naravni pojav, ampak predvsem verski. Za njo stoji sveti Bog.

Le redki ljudje uspejo priti do idealne zrelosti vesti. To pa zato, ker je moralna in verska vzgoja na splošno zelo pomanjkljiva in ker premalo sodelujejo z milostjo. V koliko velja neki zakon in kako se je treba odločiti v danem položaju, vest lahko prav razsodi le, če se drži Kristusa in njegove resnice. Človek ni in ne more biti absolutno svoboden; je lahko svoboden le v luči Kristusovega nauka. Ta nauk ga usposobi, da je zmogel uresničiti Avguštinove besede: »ljubi (Boga), pa boš lahko delal, kar hočeš.« Kdor pa namesto Boga ljubi sebe, se bo vedno napačno odločal. Njegova vest mu ne bo vodil delovanja, ker jo bo nadomestil z lastnim jazom. V takem primeru seveda ne bo več zmogel plemenitih dejanj in dobrote in ne bo več v službi resnice.

— e j

Križev pot grešnika

V knjižni zbirki »Resnica in življenje«, ki jo urejuje Franc Lokar, župnik v Gor. Logatcu, je kot tretji zvezek izšel prevod nabožnega spisa Alessandra Pronzata »Via crucis del peccatore«, ki nosi v slovensčini naslov »Križev pot grešnika«. Prevod je oskrbel Joško Kragelj, župnik v Marjinem Celju nad Kanalom.

Naslov knjige pove, da gre za razmiselnje ob običajnih štirinajstih postajah križevega pota, seveda na sodoben način. Tako je vsaka postaja za nas izpraševanje vesti, poziv k spreobrnitvi in slavospevu božjemu usmiljenju. Za štirinajsto postajo pa je vstajenjska misel z naslovom »Bog je tam spredaj«.

Knjigo, ki ima 106 strani žepnega formata, je izdala in založila Zadruga katoliških duhovnikov v Ljubljani. Slika na ovitku je vzeta iz križevega pota v cerkvi na Miremskem Gradu, v besedilu pa je na začetku vsake postaje slika iz križevega pota v župnijski cerkvi v Hrenovicah. Vse slike so delo slikarja Toneta Kralja in dajo že itak vsebinsko bogati in razgibani knjigi še posebno privlačnost.

Naj še omenimo, da ima prevajalec knjige Joško Kragelj v letošnjem postu vsak petek ob 20. uri postne pridige za slovenske vernike v cerkvi sv. Ignacija na Travniku.

BESEDE ŽIVLJENJA

NESTRPNOST

»Jezus je slišal, da so ga ven pahnili, in ko je naletel nanj, mu je rekel: "Veruješ v Sina človekovega?... Verujem Gospod!..."« (Jn 9 - 35, 38).

1. Farizeji so izobčili ozdravljenega slepca, ker se ni strinjal z njimi. Koliko naših bratov po vsem svetu je izobčenih zaradi nestrpnosti vladajočih. Pomislimo na uboge Irce! Tudi Slovenci na Koroškem in v Beneški Sloveniji trpijo zaradi narodne nestrpnosti večinskega naroda!

2. Toda Jezus, izobčenec med izobčenci, je blizu vseh trpečim tudi danes v svoji Cerkvi po vsem svetu. Škoda le, da ponekod cerkveni predstavniki ne sledijo Jezusovemu zgledu!

3. Veruješ v Sina človekovega? Edino, kar Kristus pričakuje od nas, je vera vanj. Kaj bi bilo z našim narodom brez krščanske vere, ki ga je ohranjala skozi vso zgodovino! In kaj bo v bodoče s Slovenci, če bomo utapljali svojo vero v življenjskem materializmu?

4. Molimo v tem postu za milost vere in za pravo krščansko življenje! Vsak dan ponavljajmo: »Verujem, Gospod!«

Z. I.

Brez reklame

Nekateri ljudje so po značaju taki, da ne morejo drugače, kakor da delajo z velikimi kretnjami, morajo biti v središču pozornosti in jih preganja nenehna želja po občudovanju. Zato so nesrečni in jih gorečnost mine, če občudovalcev ni ali pa so se naveličali jih občudovati.

Če se to vrine v krščansko življenje in apostolsko delo, napravi tudi Kristusovo resnico plehko in ljubezen nepristno. Ljudje so pozorni na prve veličastne gibe poterja, potem se mu morebiti nekaj časa smejejo, a kaj hitro obnemorejo. Izjema so le tisti, ki so sami tako plitvi, da globine in jedra niti ne slutijo niti po tem ne hrepene.

Kristus je v sredo apostolov, ki so — vsaj ta ali oni — imeli v sebi težnjo po razkazovanju, postavil otroka. Preprosta ljubeznivost, odkritost, nenarejenost, to je najbolj pristno otroško. Ne otroče, ampak otroško. Ta prisrčnost in nenarejenost je po Kristusovih besedah izkaznica za božje kraljestvo.

Cerkev ne potrebuje reklamnih kristjanov, pozerjev, hrupnih besed in širokih kretenj, pa včasih tako revnih v pričevanju resnice in ljubezni.

V tiho, nenarejenosti pa vztrajni ljubezni rastejo velike stvari, božja podjetja. Moč apostola je v njegovi topli, ponižni ljubezni.

(Franc Sodja, »Lepo je biti mlad«).

S TRŽAŠKEGA

Še o prodaji mleka na dom

V zvezi z našim krajšim poročilom o osnutku zakona Colonija in Pittonija o prodaji mleka na dom nam tiskovni urad Slovenske skupnosti sporoča naslednje:

»Z začudenjem smo brali v Katoliškem glasu trditve, da je "res nerazumljivo, kako to, da niso takšne pobude izvedle naše politične organizacije", z drugimi besedami organizacije, ki nastopajo na volitvah v okviru Slovenske skupnosti.«

Vse se zdi, da je dopisnik Katoliškega glasa bolj slabo informiran, saj bi moral vedeti, tako iz poročil v dnevnem tisku kot tudi iz sej sveta Slovenske skupnosti, da je slednja doslej napravila nič koliko učinkovitih korakov v zaščito koristi naših kraških mlekaric, oz. mlekarjev. Naj omenimo med drugimi intervencije deželne svetovalca dr. Stoke ter tržaškega občinskega odbornika Dolharja pri županu, pri deželnem odborniku Comelliju ter pri kmetijskem nadzorniku Buccu. Slovenska skupnost je imela dva sestanka v Bazovici, kjer je bil problem tržaških mlekarjev obdelan z različnih plati. Prav na teh sestankih je prišla do izraza želja tržaških kmetovalcev, da bi bila čimprej zgrajena zadržna mlekarina na Repentabru, v katero bi vsi naši živinorejci nosili mleko. V deželnem svetu je prejšnji teden govoril v tem smislu deželni svetovalec LSS, ki se je zavezal za rešitev vseh naših kmečkih vprašanj. ERSa (v odboru katere je tudi dr. Gantar kot zastopnik Slovenske skupnosti) je že odobrila 79 milijonov lir za gradnjo omenjene zadržne mlekarne, ki bo morala biti dokončana v enem ali dveh letih. Stališče Slovenske skupnosti je, naj bo dovoljeno našim mlekarjem brez ovir prodajati mleko na dom do odprtja te mlekarne. Upati je, da se bo tako res zgodilo in da bodo sodnijske oblasti tolerirale do takrat sedanje stanje, ki izhaja iz tradicij kraškega kmečkega človeka. Če se to ne bo zgodilo, potem bo Slovenska skupnost predložila v deželnem svetu zakonski osnutek, ki bo sprejmeml obstoječi pravilnik tržaške občine

in dovolil prosto prodajo mleka ne glede na to, kaj ta pravilnik predvideva s tehnične plati.

Rast krščanstva v Afriki

Anglikanski duhovnik Barret, ki je strokovnjak za Afriko, je pripravil krščanski svetovni priročnik, ki bo izšel v začetku prihodnjega leta. Zbral je zanimive podatke o rasti krščanstva v Afriki. Leta 2000 — pravi Barret — bo v Afriki 350 milijonov kristjanov, tj. 46 % prebivalstva. Od tega bo 175 milijonov katoličanov in 110 milijonov protestantov. Obe veroizpovedi bosta tako imeli štirikrat toliko vernikov kot danes. Kaže, da bodo v cerkvenih zahtevah vedno bolj odločili ljudje, ki živijo na južni polobli: v Afriki in v Južni Ameriki. Prihodnost sveta prehaja v roke sedaj še nerazvitih dežel.

Ledene rože

XII.

Goriški župan on. Michele Martina je odstopil, ker želi kandidirati na demokrščanski listi za senatorja. Zakon namreč predpisuje, da kandidati za parlament ne smejo biti nosilci javnih funkcij, če hočejo kandidirati.

Naš sedaj bivši župan gotovo ni napravil tega koraka čez noč. Zato se čudimo, da je pri razpravi za občinski proračun obtožil nas Slovence, da uganjamo »viktizem«. Svetovalec dr. Slavko Bratina je namreč v svojem govoru poudaril razne obveznosti države in občine do slovenske manjšine, ki jih ne ena ne druga nista še izpolnili. Omenil je zakon o etnični zaščiti slovenske manjšine, problem prodaje zemljišče v Standrežu za novo obmejno mednarodno postajo, kjer želijo, naj bi štandredski kmetje dali svojo zemljo pol za stonj, in omenil tudi problem šolskih splotij za slovenske šole v mestu, ki se vleče že od leta 1918, saj ni Italija za slovenske šole v mestu zaradi niti ene same opeke, kvečjemu zamenjala kak strop razbit korec na strehi šolskih zgradb. Na vse te tožbe, ki so neovrgljiva dejstva, je g. župan Martina odgovoril, da Slovenci uganjamo viktizem, po domače bi rekli, da smo ujokanci.

Ker nismo ujokanci, sedaj ob njegovem odstopu ne bomo prav nič jokali ne žalovali, pa tudi zelo bomo premislili, ko bo iskal glasov zase.

Drugi mož, ki se nas je spomnil v goriškem občinskem svetu, je republikanec Manžini, ki na nima nič opraviti z vodjo državne biblioteke Manžinijem. Slo je za poimenovanje slovenske enotne srednje šole v Gorici po Ivanu Trinku. Odgovoril je odbornik Moise je želel slišati za mnenje občinskega sveta, predno bi občina dala svoj pristanek. Republikanec Manžini je pri razpravi izjavil, da bo glasoval proti, češ da je Ivan Trinko trdil, da v Nadiških dolinah, to je v Slovenski Benečiji prebivajo Slovenci, dočim so ljudje tam izpričali v svoji zgodovini, da to ni res.

Republikanskega svetovalca Manžinija bi vprašali, ali je bil kdaj v Beneški Sloveniji ali v Nadiških dolinah, kot se izraža on, in če je kdaj govoril z domačini ali vsaj prisluhnil njih domači govorici. Radi bi namreč vedeli, če g. Manžini loči italijanščino in njene dialekte od jezika, ki ga domačini govorijo v nadiških in terških dolinah. Najbrž da tega ni nikoli storil, ker bi sicer ne govoril takih bedastoč kot jih je. Rajši bi bil molčal in bi bil moder ostal. Tako pa je javno spregovoril in javno izpričal svojo ignoranco ali svojo zaletavost. Ne eno ne drugo mu ni v čast kot pristašu Giuseppa Mazzinija.

(r+r)

»Pesem mladih«

(Pomen otroškega petja)

Vsakokrat, ko je kje nastop mladih, poseben njihov glasbenemu udejstvovanju, je vredno in potrebno vsaj nekoliko pomisliti na zelo velik pomen, ki ga ima pri človeku glasbena razgledanost in torej — kot predpogoj tega — glasbena vzgoja; tako tudi ob nastopu mladih, ki je bil v nedeljo 5. marca v Kulturnem domu v Trstu pod naslovom »Pesem mladih«, saj je na tej reviji nastopilo 21 mladinskih zborov in ansamblov iz tržaške okolice in iz samega mesta. Izčrpno poročilo o tem močnem in zelo učinkovitem nastopu mladih bomo objavili prihodnjič.

Glavni delež na reviji je bil odmerjen otroškemu petju v zboru, to je glasbeni dejavnosti, ki nudi na področju amaterskega glasbenega prizadevanja, nevezanega na učne načrte in prostega poklicnih ambicij, najstvarnejše rezultate: v začetku morda skromen kot dokaz ne prav enostavnega dela, kar pa se prelevi v trajne oblike, ki nudijo zadoščenje tistemu, ki si jih je pridobil, ter jih je mogoče posredovati — skoraj podzavestno, a učinkovito — tudi naslednjim rodovom (mislilim v družini); in delo naslednje generacije se ne bo pričelo več tako na začetku, ampak na že mimogrede privzgojeni podlagi.

Prepogosto je slišati površno in ceneno trditve, da ima otrok — odlični pevec — čudovit dar narave ter da pri drugem z nerazvitim glasom narava pač ni bila radodarna. Narava sama ne da enemu otroku bistveno drugačnega grla, glasilk, jezika, skratka pevskega aparata kot drugemu. Tudi niso pevске ali glasbene odlike tako podedovane, da bi bilo mogoče trditi, da je otrok podedoval smisel za intonacijo, za ritem, za lep nastavek; kvečjemu bi bilo mogoče trditi, da je podedoval le predispozicije za vse to, torej praktično nič, zakaj če predispozicij ne pospešujemo in na njih ne gradimo, ostanejo izgubljene.

Otrok vsebuje predispozicije za brezštevne dejavnosti. Ne glede na bolj ali manj avtomatične fiziološke dejavnosti se otrok nauči govora in hoje, ker posnema starjše, ki jih sliši in vidi okoli sebe. Pri človeku, ki se nekako do šestega leta ni naučil govoriti, bo zmožnost govora ostala za vedno bolj ali manj okrnjena.

Enako je z glasbo in petjem. Izgovor o podedovanju slabega posluha je prav tako iz trte zviti kakor nasprotna trditve, da so npr. v Bachovi družini, v kateri je bilo v petih generacijah okoli petnajst odličnih skladateljev, sinovi podedovali glasbene odlike — namesto da bi pomislili, da je bila v tej družini glasba več kot vsakdanji kruh in da so otroci že v zibel-

ki poslušali natančno muziciranje in da so nato s posnemanjem in poslušnostjo prisvojili rafinirano umetnost.

Tako je popolnoma resnična trditev mladeniča ali mladenke, ki zatrjuje neverni družbi, da ne zna peti; pač ne ve, kako je treba odpreti grlo in sprožiti glasilke v nihanje, da bo prišel iz ust ton. Tako se ni čuditi, če otrok ne zna posnemati niti kukavice, če potem izveš, da njegova mati ni nikoli pela. Tako je tudi mogoče, da mnogo otrok ne more posnemati niti piska lokomotive z dovolj nizkim grlom in lobanjsko resonanco, čeprav so njihovi starši že »stari« pevci, a že po sliki spoznaš, da pojejo s stisnjanim in visokim grlom.

Tehniko pravilnega petja si torej vsak prisvoji s posnemanjem, najprej seveda staršev, nato drugih vzgojiteljev, v šoli ali v društvih in krožkih, izboljša pa si jo lahko po zaslugi dirigentov v zborih. Seveda daje najtrdnjše in trajno podlago pravilna vzgoja pevskega aparata s strani staršev. Ti pa so kos tej nalogi, samo če sami razpolagajo s prožnim in barvitim glasom, ki so si ga morali seveda prav tako pridobiti v bolj ali manj zgodnji mladosti.

In ker bi lahko trdili, da je prenašanje vokalne tehnike na neštudijski ravni usmerjeno na dolgoročen učinek, je prav v tem času občutiti posledice sovražnih in v našem primeru za pevsko prakso neaknjenih razmer, v katerih so živeli tukajšnji Slovenci pred nekaj desetletji. Sedanje prizadevanje z otroškimi pevskimi zbori, postavljeno seveda na pravilno podlago, sicer ne bo pokazalo takojšnjih rezultatov, se bo pa bogato obrestovalo v bodočnosti — in to ne le na področju same glasbene dejavnosti.

Janko Ban

Iz delovanja Slov. kult. kluba

V Slovenskem kulturnem klubu v Trstu se nadaljujejo zanimivi sobotni večeri. Zadnje čase so bila na programu tri predavanja. Prof. Zora Rebulova je razpravljala o iskanju sreče v življenju; prof. Karel Bajec je govoril o temi »Morje znanec in neznanec«, kardiologinja dr. Mazovec je pa prikazala vpliv sodobnega življenja na srce.

Poleg teh predavanj so bili v klubskih prostorih predvajanje komičnega filma, zabavni pustni večer in srečanje s prof. Pavletom Merkujem, ki je odgovarjal na vprašanja iz glasbenega področja.

Vsako soboto ob 17.30 je plesni tečaj, ki ga vodi prof. Suhadolčeva. Vabljeni vsi, ki jih plesna umetnost zanima.

M. J.

Za poimenovanje nižje sred. šole

V ponedeljek 28. februarja je goriški občinski svet razpravljal med drugim tudi o poimenovanju slovenske nižje srednje šole v ulici Randaccio po msgr. Ivanu Trinku.

Za poimenovanje se je izreklo 24 svetovalec (DC, PCI, PSDI, PSI, PLI, SDZ), proti pa štiri, in sicer trije misovci, kar je bilo treba pričakovati, ter republikanec dr. Manzini, ki je svoje nasprotovanje podprl z nerazumljivimi in nedopustnimi trditvami, da je msgr. Trinko deloval kot slovenski iredentist med beneškimi prebivalstvom, a da ni v tem uspel, kakor naj bi bilo razvidno tudi iz dejstva, da so bili vojaki iz Nadiških dolin vedno zvesti italijanski državi. Pri tem pa seveda ni pomislil, da je v italijanski vojski zvesto služilo tudi na tisoče slovenskih fantov doma iz krajev, ki pripadajo danes Jugoslaviji.

Slovenski svetovalec prof. Bratina je kakor razni predstavniki drugih strank zavrnil to politično špekulacijo ter izjavil, da je treba gledati izključno na poimenovanje kulturne ustanove po kulturni osebnosti. Trinko se je res rodil v Benečiji, a si je s svojim delom zaslužil dostojno mesto v slovenski književnosti, tako da ga lahko cenijo vsi Slovenci, naj živijo v Ljubljani, v Gorici, v Trstu ali kje v Ameriki, in hkrati ni mogoče prezreti, da je opravil važno poslanstvo tudi s tem, da je s spisi in prevodi seznanjal italijanske kroge s slovenskim kulturnim svetom.

In prav to je upošteval proforski zbor nižje srednje šole, ko je pred leti predlagal, naj se njih zavod poimenuje po Ivanu Trinku.

odborniku za javna dela, da stopi v stik z nekim arhitektom, ki bo pripravil splošni načrt za celotni kompleks ter podrobni načrt za otroški vrtec in osnovno šolo. Bil je že res skrajni čas, da se začne misliti na potrebe naših šol.

SLOVENSKA TELEVIZIJA

Sporod od 12. do 18. marca 1972

Nedelja: 9.40 Po domače z Dobrimi znanci. 11.00 Otroška matineja. 11.55 Mestece Peyton. 13.05 Zdaj, ko bizonov več ni. 14.05 Nekaj veselih domačih. 14.30 Calgary: svetovno prvenstvo v umetnostnem drsanju (ženske). 16.30 Košarka Lokomotiva: Jugoplastika. 18.00 Šest žena Henrika VII. 21.20 Pred festivalom »Pesem Evrovizije 72«. 22.20 Atletika v dvorani.

Ponedeljek: 17.45 Tigrček Peter. 20.35 G. Abadžijev: Tobačnica - drama TV. 21.15 Calgary: svetovno prvenstvo v umetnostnem drsanju.

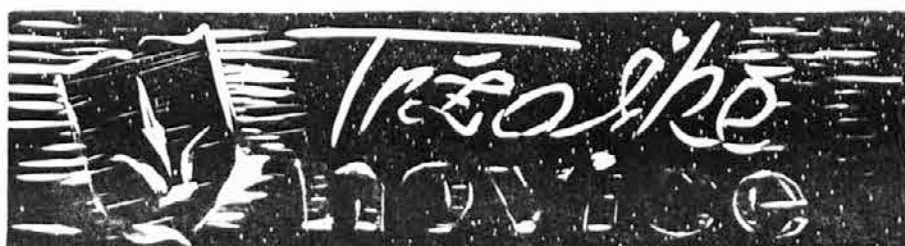
Torek: 17.45 O zajčku, ki je hotel krasti. 18.30 Rapsodija v modrem - balet. 19.05 Računalniki. 20.35 Past za zajce - am. film. 21.40 Svetovno prvenstvo v umet. drsanju.

Sreda: 17.50 Don Kihot. 18.30 Ansambel Bayanihan. 19.05 Od filma do filma. 19.20 S kamero po svetu. 20.35 Veliko prebujanje.

Četrtek: 17.45 Veseli tobogan: Moravče. 18.30 Boj za obstanek. 19.00 Sostakovič in ruska tradicija. 20.35 Četrtekovi razgledi. 22.10 Jazz na ekranu: Kwartet B. Petroviča.

Petek: 18.45 Vzgojni problemi. 19.00 Mestece Peyton. 21.40 Prepovedani vulkani - francoski film.

Sobota: 16.30 Košarka Olimpija: Partizan. 18.15 Štirje tankisti in pes - poljski serijski film. 20.30 Zakaj bi veselo ne peli. 21.55 Tekme - serijski film.

8. seminar za slovenske šolnike

V soboto dopoldne 4. marca se je zaključil študijski seminar za slovenske učitelje in profesorje, ki ga na osnovi dogovora mešanega italijansko-jugoslovanskega odbora vsako leto prireja tukajšnje šolsko skrbništvo ob sodelovanju pedagoškega svetovaleca za slovenske šole na Tržaškem.

Otvoritveno predavanje je imel dr. Vladimir Schmidt iz Ljubljane o temi »Sola v pogojih sodobnega razvoja znanosti in tehnike«. V naslednjih dneh so se zvrstili še drugi priznani pedagoški strokovnjaki s področja matematike, prirotopisa, slovenskega jezika in telesne vzgoje. Sklepno predavanje pa je imel novi pedagoški svetovalec prof. Janez Sivec in sicer o jezikovni analizi literarnega teksta v srednjih šolah.

Tako uradne otvoritve kot zaključka seminarja s koncertom komornega ansambla Glasbene matice so se udeležili najvišji predstavniki krajevnih šolskih oblasti, med temi šolski skrbnik dr. Fidenzi ter član mešanega odbora prof. Angioletti. Otvoritvi sta prisostvovala tudi jugoslovanski generalni konzul Boris Trampuž ter namestnik sekretarja za posveto in kulturo republike Slovenije prof. Roman Oberlintner. Tako šolski skrbnik prof. Fidenzi kot prof. Oberlintner sta v pozdravnih nagovorih poudarila v zadnjem letu storjene ukrepe za ureditev položaja dela slovenskih profesorjev ter za pripravo ustreznih učbenikov. Napovedala sta še nadaljnje korake v tej smeri.

Razstava slikarke Zore Koren-Skerk

Od 26. februarja do 10. marca je v galeriji »Tergeste« v ulici Battisti 23 imela osebno razstavo slovenska tržaška slikarka Zora Koren-Skerkova. Predstavila se je z okrog dvajsetimi slikami na olju v okviru ter z nekaj grafičnimi listi v mapi, ki so sad njene novejših produkcije. Pred tem je namreč že razstavljala v Tržaški knjigarni.

Tržaška javnost je to njeno razstavo sprejela s toplo naklonjenostjo, kar je dokazala udeležba na otvoritvi ter obisk v naslednjih dneh. Med njimi deli prevladujoče impresije iz narave.

Seja SLG v Trstu

Pred dnevi je imel sejo odbor Slovenskega ljudskega gibanja v Trstu. Vodstvo je temeljito proučilo sedanji politični položaj, posebej z ozirom na reševanje vprašanj slovenske narodnostne skupnosti v Italiji. Govorilo se je tudi o bližnjih volitvah in o nalogah SLG v Slovenski skupnosti, ki je krovna organizacija.

Rajonske konzulte živahno delujejo

V tržaški občini so rajonske konzulte začele delovati kar živahno. Slovenska skupnost ima petero svojih zastopnikov, in sicer v konzultu Barkovlje-Rojan-Greta (zastopnik Marino Ažman), v konzultu za Sv. Križ-Prosek-Kontovel, katere predsednik je član Slovenske skupnosti Marjan Sedmak, v sosvetu Opčine-Bane-Padriče-Gropada-Bazovica je Milan Vremec, v ške-dnjski konzultu je zastopnik Slovenske skupnosti Boris Rutar, v svetoivanski pa dr. Franc Miljač.

Naši zastopniki so predložili ustrezne programe in uspešno intervirali predvsem glede uvedbe dvojezičnosti in pa namestitve stalnih tolmačev oz. prevajalcev. Nedvomno je delo naših konzultorjev velike važnosti glede reševanja problemov posameznih okrajev, posebno pa glede reševanja vprašanj slovenskega prebivalstva.

»Poštna zadeva« v Sv. Križu ugodno rešena

Kot je »Katoliški glas« že poročal, je poštno ravnateljstvo v Trstu s 1. decembrom 1971 dodelilo mesto poštnega upravnika v Sv. Križu uradniku, ki ni obvladal slovenskega jezika, že službujočo uradnico-domačinko pa je premestilo na drugo službeno mesto.

Zadeva je bila dvakrat krivična: prvič, ker smo bili Križani prikrajšani za naravno pravico občevarjanja v materinem jeziku in drugič zato, ker je morala domačinka — slovenska izobraženka — odstopiti mesto nekemu, ki je s potrdilom o v Rimu opravljenem izpitu iz slovenskega (ali hrvaškega?) jezika dokazal, da razume morda nekaj več kot pet slovenskih besed... Križani smo se upravičeno vpraševali, ali ni morda tako ravnanje očitno izigravanje

ene izmed najosnovnejših človekovih pravic.

Za zadevo, ki je medtem našla pot v slovensko časopisje, se je zavzel deželni svetovalec Slovenske skupnosti dr. Drago Stoka, ki je na osrednjem poštne ravnateljstvu posredoval in dobil zagotovilo, da bo povoljno rešena. Končno se je stanje s 1. marcem normaliziralo s premeštitvijo slovenščine neveščega uradnika drugam in vrnitvijo prejšnje uradnice na mesto, ki ji pripada.

Ukrep, do katerega je po treh mesecih prišlo, ne daje zadoščenja le tistim, ki so se za naše pravice postavili, temveč dokazuje, da je nameščanje neslovenskih uradnikov v slovenskih in jezikovno mešanih krajih nedemokratično in v praktičnem oziru za javno upravo, ki naj bo resnično v službi državljanov ne glede na njihovo narodno in jezikovno pripadnost, nerentabilno, kajti tolmači niso vedno in zastonj na razpolago.

Da smo Križani v »poštni zadevi« končno le dosegli, kar smo upravičeno zahtevali, gre zasluga slovenskemu deželnemu poslancu dr. D. Štoki, kateremu se s tega mesta iskreno in javno zahvaljujemo.

Popravilo in gradnja pokrajinskih cest

V okviru petletnega načrta turističnih cest v tržaški pokrajini je pokrajinski svet na svoji zadnji seji prejšnji teden odobril gradnjo ali popravilo več cestnih odsekov za globalno vsoto okrog 270 milijonov lir. Med temi je določenih 60 milijonov lir za zgraditev ceste iz Prebenega v Mačkovlje, 30 milijonov za ponovno asfaltiranje tako imenovane »vipavske« ceste od Opčin proti Repentabru, s Cola v Brišičke (27 milijonov), z Opčin v Bazovico (64 milijonov), cesto v Zgonik (25 milijonov), cesto iz Sosljana na Opčine (45 milijonov); 20 milijonov lir pa bo pokrajina porabila za vzdrževanje nekaterih občinskih cest.

Z GORIŠKEGA

Slovo goriškega prefekta

Prefekt dr. Santino Sganga, ki je služboval v Gorici od 26. junija 1969, je s 1. marcem zaradi dosežene starosti odšel v pokoj. Začasno bo vodil posle na goriški prefekturi podprefekt dr. Alberto Baum, dokler vlada ne bo imenovala novega prefekta.

Ob svojem odhodu s službenega mesta je dr. Sganga objavil pismo, ki ga je prejel tudi uredništvo našega lista in v katerem pravi, da zapušča z obžalovanjem »tako visoko civilizirano posoško pokrajino in da se bo s hvaležnostjo spominjal te tako drage mu dežele od Tržiča do Steverjana.«

Poroka

V cerkvi sv. Ivana v Gorici sta se preteklo sredo poročila Igo Legiša, sin pokojnega živnozdravnika iz Vižovel pri Sosljanu in Majda Pertot iz Rojana. Mlademu paru želimo božjega blagoslova na skupni življenjski poti.

Razstava slovenske slikarke

Greta Pečnik, rojena v Oplotnici pri Mariboru, spada v krog tistih slikarjev, ki se označujejo za »naif« in ki jim trenutno svetovna umetniška kritika sledi z veliko pozornostjo.

Preteklo sredo 8. marca je ta slovenska umetnica, ki živi v Piranu, odprla v kulturnem centru »Stella Matutina« v Gorici, ul. Nizza 36 razstavo svojih del, kar predstavlja okrog 30 njenih slik. V Gorico prihaja iz Trsta, kjer je razstavljala v galeriji »Cartesius«. Razstava bo odprta do 22. marca.

Greta Pečnik se je kot slikarica že zelo uveljavila na domačem in mednarodnem kulturnem prostoru. Prvo razstavo je imela leta 1968 v Piranu, takoj nato v Kopru, leta 1970 v Kranju in na Jesenicah. Isto leto se je predstavila tudi zunanjemu svetu. Tako je razstavljala v Vancouvru (Kanada), v Londonu in Stockholmu.

Letošnji praznik sv. Jožefa

Ker je letos 19. marca peta postna nedelja, ki ima prednost pred vsakim svetniškim praznikom, je praznik sv. Jožefa liturgično prenesen na soboto 18. marca. Dolžnosti ta dan praznovati in biti pri maši seveda ni.

Kaj je to »Olympia«?

Ni kaj se čuditi naslovu. Naši slovenski javnosti je treba namreč šele povedati, kaj je Olympia. To je slovensko športno združenje, ki že vrsto let deluje na Goriškem in zastopa vsako leto na deželnih prvenstvih in turnirjih naše slovenske barve. Prepričan sem, da marsikdo tega ni vedel, ker naše Slovence bolj zanima, kako je bilo s tekmo Grčija: Italija, kako je Jugoplastika izgubila srečanje z Real Madridom, kot pa ta uboga Olympia, ki izgublja tekmo za tekmo. Moje pisanje bo verjetno pesimistično in žalostno, toda upoštevati je treba, da sem prijel za pero tik po izgubljeni tekmi, osmi po vrsti, ko je torej razočaranje bilo največje.

Ne bi rad tu govoril o tehničnih napakah našega moštva; o tem ste lahko že vsi brali vsak teden v športni rubriki tega lista. Le to naj omenim, da akoravno član kar teh sestavkov ni podpisan, sem lahko spoznal, da tako strokovno oceno o Olympiji more dati le človek, ki je dolgo let imel opravka z moštvom, to je njen desetletni bivši trener. Rad bi ga le opozoril, da moštvo dela napake, ki si jih je prisvojilo pod njegovim treniranjem, saj je letos šele prvo leto, ko Olympia nastopa z drugačnim vodstvom. Upeštevati naj tudi, da se moštvo letos udeležuje meddeželnega prvenstva, ki je mnogo zahtevnejše od deželnega in da je najbolj kriva porazov počasna igra, ki jo je ekipa podedovala iz njegovega treniranja.

Toda bolj me zanima psihološki moment, ki vpliva na naše igralce. Naše moštvo se čuti osamljeno. Nositi mora teško breme odgovornosti, saj zastopa po tujih igriščih naše slovenske barve. In kaj ima od tega? Naši Slovenci se za Olympijo ne brigajo, naši idejno nasprotni Slovenci pa jo celo prezirajo. Primorski dnevnik je sploh ne omenja v svojih športnih poročilih, pač pa redno spominja, da sestavlja odbojarsko ekipo Doma šest odličnih igralcev.

V športu ne sme biti ideoloških razlikovanj, in čeprav Olympijo naj idejni nasprotniki zaničujejo, se tu obračam na vse goriške zamejske Slovence. Ne zavedajo se namreč, kaj Olympia predstavlja in kako se naši fantje trudijo za svoje moštvo. Toda navdušenje splahneva od tekme do tekme, igralcev se polasča malodušnost, nevarnost obstaja, da Olympijo izgubimo. Toda ko se bo to zgodilo, tedaj se bodo vsi začudeno ozrli in nedolžno-užaljeno vpraševali, zakaj je do tega prišlo. Najbolj pa je treba zameriti ljudem, ki za Olympijo vedo, ki so z njo v stiku, ki so celo odborniki društva, pa niti na eno tekmo ne zaidejo, da bi nekoliko bodrili naše fante. Ko pa drugi dan izvedo za poraz, si upajo še zbijati šale na račun moštva! Ko Olympija nastopa na tujih igriščih (Videm, Trst, Belluno, Trento, Rovigo, Vicenza, Mestre), so telovadnice nabito polne navijačev, ki z vsem mogočim bodrilo svoja moštva, tudi do 500 ljudi se zbere. Vsak dobro ve, kako to vpliva na nasprotnika. Kaj pa pri nas? Če je deset gledalcev skupaj s sodniki, je to že veliko. Zgodi se tako, da je tudi na domačem igrišču več nasprotnikov navijačev kot pa naših. Za koga naj se potem naši fantje trudijo? Kaj naj odgovorijo, če jih kdo vpraša, kdo so? Ali naj rečejo, da so Slovenci? Ni častno za našo manjšino, da tako zanemara svoj domači šport in ljudi, ki se trudijo, da bi Italijani upoštevali Slovence tudi na športnem polju, ne samo na kulturnem.

Ob koncu bi rad, kot je to v navadi, zaključil z optimistično ugotovitvijo, češ, saj bo že bolje; a raje kot da bi pisal upanja polne besede bom molče pričakoval, da se dejansko res kaj spremeni.

Član Olympije

V Finžgarjevem domu na Opčinah nastopi v nedeljo 12. marca ob 16.30 dramska skupina PD »Standreža« z igro

MRTVI NE PLAČUJEJO DAVKOV

Igro ponovijo ob 20.30 v župnijski dvorani v Bazovici.

★

Farni praznik v Ricmanjih. V nedeljo 19. marca, na praznik farnega patrona sv. Jožefa bodo v ricmanjski cerkvi sledeči ebredi: ob 9. uri prva sv. maša z mladinskimi petjem, druga slovesna ob 11. uri; popoldne ob 15. litanije z blagoslovom in večerna sv. maša ob 17. uri z ljudskim petjem. Pri vseh mašah bodo primerni govori. Priložnost za sv. spoved, s katero se lahko zadosti velikonočni dolžnosti.

Umril je župnik Vladko Komac

V sredo 8. marca ob 3^h zjutraj je umrl v Gradežu, kjer se je zdravil, g. Vladko Komac, župnik v Sovodnjah.

Ze nekaj let je trpel zaradi motenj na srcu in moral večkrat prekiniti svojo dušnopastirsko dejavnost. Hujši napad je doživel lanskega novembra. Po zdravljenju v goriški bolnišnici se je po božiču vrnil domov, a je kmalu nato odšel v Gradež na nadaljnje okrevanje. Tam ga je presenetila smrt.

Rodil se je v Bovcu 1. aprila 1904. Posvečen je bil v goriški stolnici 19. junija 1932. Dušnopastirsko službo je opravljal najprej kot kaplan v Podmelcu, nato kot župnik v Ponikvah in po končani vojni najprej kot župnik v Devinu in od leta 1955 kot župnik v Sovodnjah.

Z njegovo smrtjo je nastala v slovenskih duhovniških vrstah na Goriškem nova občutna vrzel, ki jo bo ob sedanjem pomanjkanju duhovnikov skoro nemogoče nadomestiti. Pogreb bo ta petek ob 15.30 iz sovođenjske cerkve na domače pokopališče.

Pokojnemu g. Vladku naj Bog povrne vse, kar je storil dobrega, sorodnikom pa izražamo iskreno sožalje.

Občni zbor Zveze slovenske katoliške prosvete

V četrtek 2. marca je imela Zveza slovenske katoliške prosvete v Gorici svoj 10. občni zbor. Udeležba predstavnikov včlanjenih društev, zborov in organizacij je bila kar lepa. Kot gostje so občenemu zboru prisostvovali deželni svetovalec dr. Drago Stoka, od Slovenske prosvete v Trstu prof. Marij Maver in dr. Franc Mlajč, Slovensko prosvetno zvezo v Italiji sta zastopala prof. Edmund Košuta in Igor Orel, iz Nove Gorice pa je prišel zastopnik Zveze kulturno-prosvetnih organizacij prof. Darj Bratuž. Slovensko gledališče iz Trsta je poslalo pozdravno brzojavko, ker so bili člani gledališča zaradi predpremiere nove igre zadržani.

Iz podanih poročil je bilo videti, da je vseh sedem organizacij, ki so v Zvezo vključene, razvijalo zelo raznoliko in živahno prosvetno-kulturno dejavnost. Poleg tega je nekatere finančno zahtevnejše nastope priredila Zveza sama.

Tako je bilo skupno 26 kulturnih večerov z 2.100 udeleženci. Koncertov je bilo 9 s 3.200 udeleženci, dramskih nastopov 50, ki jih je obiskalo 10.500 ljudi. Drugih nastopov (akademije, miklavževanja, pustovanja in podobno) je bilo 18 s 3.300 udeleženci. Levji delež pri dramskih nastopih je imela igralska družina PD Standrež. Njeni igralci so naštudirali štiri samostojne igre in z njimi nastopili sedemnajstkrat. Mesto Gorica pa je svojo pozornost posvetila predvsem zborovski petju in koncertom. Ob teh številkah ve-ja poudariti, da gre pri nastopanjih in pri zborih povečini za delavce in mladino. Prav tako so tudi udeleženci v največji meri iz delavskega in kmečkega stanu.

Po poročilih so sledile volitve. Za predsednika je bil znova soglasno izvoljen dr.

Kazimir Humar, odbor pa se je sestavil na prvi redni seji 6. marca.

Od gostov so spregovorili prof. Darj Bratuž, ki je izrazil željo po čim večjem medsebojnem razumevanju in spoštovanju, prof. Edmund Košuta, ki je omenil sklep zadnjega občnega zbora Slovenske prosvetne zveze, da je pripravljena sodelovati z organizacijami katoliške usmeritve, prof. Marij Maver, ki je opozoril, da ne smemo pozabiti naših rojakov v Slovenski Benečiji ter dr. Drago Stoka, ki je čestital predsedniku zaradi njegovega programatičnega poročila ter se dotaknil nekaterih problemov, ki zadevajo našo manjšino in terjajo politično rešitev.

Sestanek med SDZ in KD v Gorici

Na sedežu Krščanske demokracije v Gorici se je predpreteklo nedeljo vršil sestanek med vodstvom Slovenske demokratične zveze ter demokrščanskim pokrajinskim tajništvom.

Odgovorni predstavniki KD so na sestanku izrazili željo po nadaljevanju sodelovanja z vsemi silami leve sredine in še posebej s SDZ, ki je že v preteklosti imela z večinsko stranko stalne odnose. Seveda so zadnje čase prišla do izraza ne vedno skupna gledanja na posamezne probleme.

Od strani SDZ je bila predvsem poudarjena dosedanja v glavnem pozitivna doba sodelovanja z večinsko stranko na raznih področjih upravnega in političnega sodelovanja. Medtem pa so zlasti na upravnem področju nastali razni novi problemi, katerih rešitev ni zadovoljila slovenskih upravničenih pričakovanj in ustvarila tudi nove situacije (vzdržanje v pokrajinskem svetu ob proračunu, nastop vodstva in predstavnikov SDZ v posameznih zadevah sodelovanja v okviru leve sredine itd.) Zato je SDZ ponovno postavila v vsej jasnosti svoje osnovne zahteve, ki naj bi jih zlasti KD upoštevala. Sem spada predvsem podpora zaščitnemu zakonu za slovensko manjšino, za katerega se je vodstvo KD obvezalo že pri zadnjih političnih volitvah. Tajništvo KD je to vzelo na znanje in pri tem obvestilo vodstvo SDZ o raznih korakih pri tržaških in videmskih organih KD za skupno akcijo. Pojavile pa so se ovire pri enem delu deželne KD, ki ni še dozorelo v pravilnem gledanju na položaj slovenske manjšine.

Med nadaljnjimi bistvenimi zadevami je SDZ predvsem nakazala problem šolskih zgradb za slovenske šole, za katere se mora v najkrajšem času najti ustrezna rešitev. Tudi tu je še veljavna obveznost od strani vseh strank leve sredine za iskanje najprimernejših poti, od državnih do občinskih fondov. SDZ je zato opozorila na nujnost omejitve razlašanja zemljišč, ki najbolj prizadenejo prav slovenskega kmeta.

Kar še zadeva odnose med strankami leve sredine, je SDZ izrazila potrebo po večjem in lojalnejšem sodelovanju med vsemi strankami brez razlik, ker gre sicer včasih dvogovor med večjima partnerjema na škodo ostalih.

Ob zaključku kuhinjskega tečaja bo v nedeljo 12. marca v mali dvorani Zupnijskega doma v STANDREŽU

RAZSTAVA KUHARSKIH IZDELKOV

Otvoritev razstave bo ob 8.30. Odprta bo ob 8.30 do 12.30 ter od 14.30 do 17. ure. Obiskovalci razstavljenih kuharskih izdelke lahko tudi odkupijo.

Vabijo udeležence tečaja

OBVESTILA

Roditeljski sestanek. Ravnateljstvo nižje srednje šole v Gorici, ul. Randaccio 10, sporoča, da se bo vršil v petek 17. marca 1972 ob 18.30 v šolskih prostorih roditeljski sestanek. Vabljeni so starši in njih namestniki.

Slovensko gledališče v Trstu bo uprizorilo v Kulturnem domu igro Sergeja Verča »Ko luna škili z desnim očesom in jaše veliki voz« v sledečih dnevih: v soboto 11. marca ob 20.30 (abonma red B - 1. sobota po premieri); v nedeljo 12. marca ob 16. uri (abonma red C - 1. nedelja po premieri) in v nedeljo 19. marca ob 16. uri (abonma red F - okoliški).

Slovensko amatersko gledališče v Trstu bo uprizorilo ob svojem prvem nastopu v petek 10. marca 1972 ob 21. uri v dvorani PD »Ivan Cankar«, ul. Montecchi 6 komedijo v treh dejanjih ameriških avtorjev Normana Barrasha in Carrola Moora »Cvetje hvaležno odklanjam«.

Pastirček št. 6

Na uvodnem mestu je predstavljena Marija Montessori, velika vzgojiteljica mladine. Primer fanta Miloša v zgodbi »Miloš odhaja v svet«, je za vse opozorilo, da se varujejo slabe družbe, da berejo dobre liste in gledajo samo dobre filme. Ker je mesec marec posvečen našim materam, je v tej številki marsikaj tudi njim namenjena. Blizu se pomlad, zato je v pesmih tudi o njej govora.

Vera nam to pot predstavi Gorico in goriška Brda. V skavtskem kotičku Ivo govori o varstvu narave, v zaglavju o športu pa najdemo marsikaj zanimivega o letošnjih zimskih olimpijskih igrah. Bogdan Bricej z Jesenic opiše Planico. Od pokojne Darine Konc je prizorček pod naslovom »Koncert naših ptičkov«. Pastirčkovo pesem za to številko »Pomladna« je spesnila Ljubka Sorli, uglasbil pa Zorko Harej.

— jk

ZA KMETOVALCE

Ugodno posojilo za oškodovance po toči

Toča je dne 12. junija 1971 poškodovala kmetijske pridelke v sledečih krajih na Tržaškem: Padriče, Podlonjer, Sv. Ana, Gornja sv. Marija Magdalena in Kolonkovec. Kmetovalci iz teh področij imajo možnost, da prosijo za ugodno posojilo, potrebno za obratovanje. Prošnje na kolokombnem papirju in dveh dvojnikih sprejema do 20. marca t. l. Kmetijsko nadzorništvo v Trstu, ul. Ghega 6.

Komisarska uprava kmečke bolniške blagajne podaljšana do 30. 6.

Komisarska uprava kmečke bolniške blagajne v Trstu je podaljšana do 30. junija, pravi uradno poročilo. Iz tega bi sklepali, da bi se morale volitve za prvi upravni odbor izvesti do omenjenega dne.

Za poklicni seznam kmetovalcev

Deželni svet je nedavno odobril zakon o ustanovitvi poklicnega seznama kmetovalcev. Predvideno je namreč, da se pri trgovinskih zbornicah ustanovi urad, ki bo zavedel in upravljal poklicni seznam kmečkih podjetnikov. V ta seznam se bodo lahko vpisali vsi tisti, ki se osebno, stalno in pretežno bavijo s kmetovanjem. Zakon tudi predvideva, da bodo le kmetje, vpisani v poklicni seznam, lahko deležni raznih ugodnosti, ki jih deželni in državni zakoni določajo za kmetijstvo. Sedaj mora zakon odobriti še osrednja vlada.

Zakaj zahtevajo kmetje ustanovitev poklicnega seznama? Zato, da bodo razne ugodnosti in olajšave za kmetijstvo uživali le tisti, ki sami stvarno in osebno kmetujejo ter tvegajo svoj denar in delo za uspeh v kmetijstvu. Večina članov deželne sveta je predlog odobrila; proti so se izjavili le socialisti, komunisti, liberalci in misovci.

V sredo 15. marca ob 20.30 bo v mali dvorani Katol. doma predaval g. Rudi Konec na temi »Verovati danes«. Predavanje je v sklopu ciklusa, ki ga letos prireja SKAD v Gorici.

★

Sv. maša za cerkveno edinost bo pri Sv. Ivanu v Gorici v ponedeljek 13. marca ob 19.30.

★

RADIO TRST A

Poročila: 7.15 (samo ob delavnikih), 8.15, 11.30 (samo ob delavnikih), 13.15, 14.15, 17.15 (samo ob delavnikih), 20.15 in 23.15.

Dejstva in mnenja: 14.30 (samo ob delavnikih).

Sport: (dnevno) ob 20.00 uri.

Sporod od 12. do 18. marca 1972

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župne cerkve v Rojanu. 11.15 C. De Mattia: »Mali dudar«. Mladinska zgodba. 12.00 Nabožna glasba. 12.15 Vera in naš čas. 12.30 Naša gospa. 13.00 Kdo, kdaj, zakaj... 15.30 E. Carsana: »Dom«. Enodejanda. 16.30 Revija zborovskega petja. 18.00 Miniaturni koncert. 19.30 Bednarik: »Pratika«. 19.45 Mali ansambli. 20.30 Sedem dni v svetu. 21.00 Ljudske pesmi.

Ponedeljek: 11.40 Radio za šole. 17.20 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 Radio za šole (ponovitev). 18.50 Londonski orkester Philharmonia. 19.10 Odvetnik za vsakogar. 19.40 Zbor »G. Peresson« iz Piana d'Arta. 20.35 Pesmi brez zatona. 21.00 Ital. Nobelovi nagradenci za književnost (3) »L. Pirandello«. 21.45 Slovenski solisti.

Torek: 11.35 Sopek slovenskih pesmi. 12.10 Bednarik: »Pratika«. 17.20 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 Komorni koncert. 19.10 »Joža Lovrenčič«, priprav. V. Beličič. 19.20 Otroci pojó. 19.30 Nekoč je bilo... 19.40 Zbor »L. Bratuž« iz Gorice. 20.35 Donizetti: »Lucia di Lammermoor«. opera v treh dejanjih.

Sreda: 11.40 Radio za šole. 17.20 Za mlade poslušavce. 18.30 Radio za šole (ponovitev). 19.10 Higiiena in zdravje. 19.30 P. R. Spiazzi (11) »Verska avtoriteta in duhovna svoboda«. 19.45 Poljske pesmi. 20.35 Simfonični koncert.

Četrtek: 11.35 Sopek slovenskih pesmi. 12.10 Družinski obzornik. 17.00 Tržaški mandolinski ansambel. 17.20 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 Umetniki in občinstvo. 19.10 Giolittijevo desetletje in nacionalizem. 19.30 Pisani balončki, rad. tednik za najmlajše. 20.35 I. Bukovčan: »Uslušana prošnja«, radijska drama. 21.40 Skladbe davnih dob iz Kodeksa Squarcialupi.

Petek: 11.40 Radio za šole. 12.10 Pomenek s poslušavkami. 17.00 »I Musici del Friuli«. 17.20 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 Radio za šole (ponovitev). 19.10 Liki iz naše preteklosti: »Milan Jerbe«. 19.45 Moški vokalni kvintet, ki ga vodi prof. Mamolo. 20.35 Gospodarstvo in delo. 20.50 Koncert operne glasbe.

Sobota: 11.35 Sopek slovenskih pesmi. 12.10 A. Kuhelj: Svet leta 2000. 15.55 Avtoradio. 16.10 Album operet. 17.20 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 Koncertisti naše dežele. 19.10 Pod farnim zvonom župne cerkve v St. Lenartu v Slovenski Benečiji. 19.40 Zbor »Tone Tomšič« iz Ljubljane. 20.35 Teden v Italiji. 20.50 M. Mahnič: V uredništvu Bleiweisovih Novic. Radijska igra.

Širite „Katoliški glas“

DAROVI

Za tiskovni sklad »Katol. glas«: v spomin na umrlo sestrično Pavlo Obersnel vd. Srebotnjak Stanislav Dekleva, Rim, 10.000; N. N., Rupa, 1.500; N. N. 1.500; N. N., Rupa 500 lir.

Za Katoliški dom: B. L., Gorica, 5.000; N. N. 4.000; N. N., Sovodnje, 5.000; F. B. 5.000 lir.

Za Zavod sv. Družine: I. M. P. 5.000; namesto cvetja na grob pok. Gabrijele Ciuk Gabrijele Mikuluž, Gorica, 2.500; v isti namen Marjan Perko 2.000; družina Vogrič ob drugi obletnici smrti Marije Vogrič 5.000; za novi zavod K. O. B. 20.000; v spomin dr. Mirka Legiša sin Igo 10.000 lir.

Za Alojzijeve: namesto cvetja na grob pok. Gabrijele Ciuk Gabrijele Mikuluž, Gorica, 2.500; družina Vogrič ob drugi obletnici smrti Marije Vogrič 5.000; I. M. P. 5.000; P. S. 5.000; v spomin dr. Mirka Legiša sin Igo 10.000 lir.

Ivanka Knez iz Trsta daruje v počastitev pokojnih očetov gg. Marjana Zivca in Franca Vončina: za Slomškov dom v Bazovici 10.000; za Marijin dom pri Sv. Ivanu 10.000; za Marijin dom v ul. Risorta 10.000; za bogoslovno fakulteto v Ljubljani 10.000; za lačne po svetu 10.000; za slovenske misijonarje 10.000 lir.

Za društvo slovenskih izobražencev: V. Levstik, Rim, 10.000 lir.

Za »Mladiko«: Antonija Kogoj, Pariz, 3.100 lir.

Za Slomškov dom v Bazovici: Alojzija Koch v počastitev pok. Ivana Zivca 2.000; Albina Mamolo v isti namen 1.500 lir.

Za župnijski dom v Mačkovljah: Marijina družba v Rojanu v počastitev pok. Franca Vončina 5.000; N. N. v isti namen 1.000; Alojzija Koch v isti namen 2.000; Albina Mamolo v isti namen 1.500; Zofija Renar v isti namen 1.000 lir.

Za misijonarja Ivana Stanta: N. N. 5.000 lir.

Vsem plemenitim darovalcem Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

Na pobudo Slov. gled. v Trstu ter ob sodelovanju z ZSKP iz Gorice, SPZ iz Gorice in ustanovo EMAC bo gostovalo v Katoliškem domu Primorsko dramsko gledališče iz Nove Gorice s komedijo Branislava Nušiča v treh dejanjih

POKOJNIK

Igro bodo predvajali dvakrat: — v nedeljo 12. marca ob 19.30 za abonma red B okoliški; — v ponedeljek 13. marca ob 20.30 za abonma red A - mestni.

Trgovina železnine Terčon v Nabrežini išče mladeniča, ki ima veselje do dela v trgovini. Telefon Trst 20-122.

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: Trgovski 70 lir, osmrtnice 100 lir, k temu dodatni 8% davek za registrski urad.

Odgovorni urednik: msgr. dr. Fr. Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo

V nedeljo 12. marca ob 16. uri bo v župnijski dvorani v Doberdolu II. tekmovalstvo iz verouka. Na programu je izpraševanje pred komisijo, podelitev nagrad in zabaven film

+

V sredo 8. marca je odšel po daljšem bolehanju po večno plačilo h Gospodu, kateremu je v duhovništvu zvesto služil, župnik v Sovodnjah

VLADKO KOMAC

K večnemu počitku smo ga položili v petek 10. marca na sovođenjskem pokopališču. Dragega pokojnika priporočamo v molitev in blag spomin.

Bratje Maks, Anton, Rado, Božo in Slavko, njih družine in ostalo sorodstvo

Gorica - Tržič - Buenos Aires, 8. marca 1972

ZAHVALA

Ob izgubi našega dragega moža in očeta

Vincenca Duša

se zahvaljujemo g. župniku Mirku Mazoru, vsem, ki so se udeležili pogreba in izrazili sožalje, darovali cvetje in za pokojnika molili.

Zena Marija, sin Rudolf, hči Milena, zet Franc, vnuk Edi in ostalo sorodstvo

Gorica - Volče - Porgora, 26. februarja 1972